

Finantsaar til Bygningen af nogle af disse Baner, saa vil det gaae forholdsvis hurtig med at komme tilende med disse Jernbaneanlæg ved en gærlig Bevilling af 2½—3 Million Rd. Jeg troer altsaa med Føie at kunne sige, at det for en meget væsentlig Deel vil berøbe paa denne Forsamling selv, i hvor nær en Fremtid, for at bruge Forespørgsels Ord, Regjeringen vil kunne forelægge det af de ærede Forespørgere ønskede Forslag.

J. A. Hansen: Forespørgerne have vistnok al Grund til at være tilfredse med den høitagede Indenrigsministers Svar paa vor Forespørgsel. Jeg finder heller ikke den fjerneste Anledning til at udføre den videre, thi jeg troer, at det maa indrømmes, at den høitagede Minister, saavidt det var ham muligt, har svaret paa Forespørgslen ganske aabent og ligefremt, og jeg skal derfor slutte med en Tak til den høitagede Minister for det Svar, han har givet.

A. Sage: Jeg vil blot tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar denne nye Serie eller disse nye Serier Jernbaneanlæg — jeg veed ikke rigtigt, om det var Pluralis eller Singularis, den høitærede Minister anvendte — komme til Udførelse, saa ville de medføre en ny Serie af Skatter; det er det første Solide ved den Slags Foretagender. Efter den høitærede Ministers Ytringer begynder jeg virkelig at troe paa en Vængdebane gennem Vangeland. Den høitærede Minister udtalte det som en given Sag, at vi skulde fortsætte i det Store paa vore smaa Der med disse store Jernbaneforetagender, — naturligvis, Finantsministeren er ikke spurgt og bliver maaskee heller ikke spurgt; idetmindste har han engang beklaget sig over, at man vedtog Jernbaneforslag her, hvorom man ikke engang fandt det „passende“ at gjøre ham nogen Meddelelse. Jeg har her hans Ord tilfældigt liggende paa min Plads, og hvis jeg turde oplæse dem, vilde det være oplysende for Sagen. Han sagde til mig — det var under Finantslovens første Behandling —: „Det ærede Medlem glemmer, at det, der frembragte en betydelig

Udgift, var et Forslag, der fremkom her i Thinget, og om hvilket man hverken fandt det nødvendigt eller passende at forhøre hos Finantsministeren, inden man vedtog det.“ Dette „Forslag“, formoder jeg, er, skøndt det ikke er nævnt, det berømte Vestbaneforslag, som blev indbragt af ærede Medlemmer og bifaldet af den høitærede Minister. Det synes altsaa, at Finantsministeriets Stilling, hvad Jernbaneanlæg angaaer, er ganske forskjellig fra den, man ellers formoder, tilkommer et Finantsministerium, og dog maa jeg tillade mig den Bemærkning, at endnu har jeg ikke seet, at man kan bygge Jernbaner uden Penge, og endnu er jeg ikke bleven overbevist om, at vi, — jeg gjentager det — have tilstrækkelige Penge til at bygge Jernbaner paa alle vore Der. Hvor ønskeligt det end kan være, at alle Landets Dele forbindes med hverandre ved Jernbaner, saa maa der absolut være en Grændse for Udførelsen af det Ønske, og naar jeg tænker paa, hvad disse Jernbaner, naar alle disse Serier ere blevene udførte, skulle faae at leve af blot til Driftsomkostningerne, saa kan jeg ikke negte, at jeg er nær ved at blive fortvivlet ved at høre tale om disse store Foretagender uden mindste Hensyn til, om Landets Kræfter kunne bære dem eller ikke.

Indenrigsministeren: Det er jo en Selvfølge, at den dattidige Finantsminister vil blive hørt af den dattidige Indenrigsminister om disse Spørgsmaal, ligesaa fuldt som den nuværende Finantsminister er bleven hørt af den nuværende Indenrigsminister om ethvert Spørgsmaal, der har en større finantsiel Betydning. Jeg beklager iøvrigt, at, hvad det ærede Medlem oplæste, kun tildeels kunde høres paa min Plads; men jeg er som sagt overbevist om, at min ærede Collega paa ingen Maade kan have sigtet til, hvad det ærede Medlem meente med sine Ytringer. Iøvrigt troer jeg ikke, at det vilde være rigtigt eller forsvarligt paany at komme ind paa den hele Diskussion om Rigtigheden af Statsjernbanerne ved en Leilighed som denne; men da det ærede Medlem paany har bragt Spørgsmaalet frem og betragtet det saaledes, som om disse Anlæg ikke vare rentable, og meent,